

ΨΥΧΗ ΧΩΡΙΣ ΦΩΣ

ΑΥΡΙΟ

Ψυχή, πῶς τίποτε δὲ σοῦχει μείνει!
σ' ἐγκαταλείψαν ὄλ' ἀπόψε βράδι·
πάθη, ἀγάπες, μίση, ὄλα στὸ σκοτάδι
πᾶν... Ἔρημη ψυχὴ χωρὶς γαλήνη!

Εἶναι γιὰτὶ τοῦ τραγουδιοῦ ἡ κρήνη
τετράβαθο σοῦ γίνηκε πηγάδι,
κι ἐνῶ καῖμους κλείς μέσα σου ἐνὸς Ἄδη,
τρέμεις νὰ μὴ ξεσπάσουνε σὰ θρηῖνοι...

Ψυχὴ χωρὶς φῶς, γύρω σου ὄλα ξένα·
μιὰν Ἀντιγόνη ἄδικα προσμένεις·
τὰ λόγια σου δὲ συγκινοῦν κανένα :

Στοῦ Χάους ἡ φωνὴ σου σβῆεῖ τὰ βύθη...
Κατάδικη σὲ μιὰ ἀγωνία νὰ μένεις
κι οὔτε νὰ σὲ λυτρώνει κανὴν ἡ λήθη.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΛΗΝΟΣ

Τ. ΚΑΛΑΜΑΡ